

در مورد حمایت از آقای همتی، آقای پورمحمدی به عنوان رئیس سازمان برنامه و بودجه و آقای فرزین به عنوان رئیس کل بانک مرکزی و آقای اتابک همه تلاش‌ها را کردند که ایشان به عنوان عضو تیم اقتصادی باقی بماند. ولی نشد و ما هم تسلیم نظر مجلس هستیم

ما در انتخابات شاهد این بودیم که حدوداً نیمی از مردم رأی دادند و کمی بیشتر از نیمی از رأی‌دهنده‌ها به آقای دکتر پزشکیان رأی دادند. این یعنی تعدادی از مردم رأی نداده‌اند. وفاق به این معناست که ما رأی‌دهنده‌ها را ببینیم، ولی رأی‌دهنده‌ها را هم ببینیم. گفت‌وگو به این معنا نیست که اگر تو به من رأی داده‌ای، لزوماً فقط تو باید همسوی من باشی و در کابینه با من کار کنی یا در فلان سمت‌های مدیریتی باشی. وفاق یعنی کسانی که رأی داده‌اند یا رأی نداده‌اند، همه باهم در یک کشتی هستیم. امروز آقای دکتر پزشکیان رئیس جمهوری همه مردم ایران هستند، چه آنهایی که به ایشان رأی داده‌اند و چه آنهایی که رأی نداده‌اند. لذا تلاش بر این است، در عین حالی که پایگاه ایشان نزد رأی‌دهنده‌هایشان باید حفظ شود و گسترش پیدا کند، باید به این سمت برویم که رأی‌دهنده‌های ایشان را به سمت رأی‌دهندگان ایشان اضافه کنیم.

◀ ۴۶ سال از عمر انقلاب می‌گذرد. حس می‌شود که نیاز به نوعی تغییر نگاه و رویکرد در سیاست‌گذاری کشور وجود دارد. آیا چنین ضرورتی از نظر شما وجود دارد؟ مؤلفه‌های این تغییر چه می‌تواند باشد؟ یک سری نظریه‌های آرمانی و ایده و باور داریم که طبق آنها رفتار کرده‌ایم. به طور مثال، موضوع استکبارستیزی و استقلال کشور، جزو باورهایی بوده است که همیشه طبق آنها رفتار کرده‌ایم. طبیعتاً یکی از محورهای اساسی رفتارهای جمهوری اسلامی، همیشه استقلال بوده و برای این هزینه زیادی هم داده است. پس در باور، نیاز به تجدیدنظر نداریم. ولی در رفتار ممکن است نیاز به تجدیدنظر داشته باشیم که طبیعتاً بنا بر مصالحی که همان اصول سه‌گانه عزت و حکمت و مصلحت که همیشه درموردش صحبت کرده‌ایم، هر جا لازم به تجدیدنظر باشد انجام خواهد شد.

◀ دولت و سایر سران قوا و مجلس، چنین تغییر رویکردی را قبول می‌کنند؟ این به همان وفاق برمی‌گردد. آنجا که می‌گوییم وفاق، راهبرد است و نه شعار، منظور همین است. تا وقتی نتوانیم همسویی ایجاد کنیم و همه به یک تغییر باورمند شویم، نمی‌توانیم تغییر ایجاد کنیم. لذا در عین حال که باورهایی را حفظ می‌کنیم که با آن انقلاب اسلامی به عنوان یک دستاورد در جهان اسلام و جهان معرفی شد، باید شیوه‌هایمان را هم متفاوت کنیم.

◀ ایده‌آل مردم ایران را چه چیزی می‌بینید؟ ما در شرایط اقتصادی خاصی هستیم.

به دست آوردن نیست. ما گام‌های اولیه را برداشتیم و معتقد و مؤمن به آن هستیم. معتقد هستیم تنها راهبرد و راهکاری که می‌تواند ما را به سمت حل مسائل ببرد، وفاق است. پس اینطور نیست که بگوییم وفاق آسیب دیده است، ولی اینها از تبعات پذیرش این رویکرد است.

◀ در شرایط تحریم و فشار حداکثری، دولت چه کار خارق‌العاده‌ای برای کشور می‌تواند بکند؟ آیا می‌تواند اقدام شایسته‌ای کند که از آن نام ببریم و بگوییم دولت در شرایط تحریمی و فشار حداکثری آمریکا و خیلی از کشورهای غربی، توانسته به اینجا برسد و این خواسته ملت را برطرف کند؟ مهم‌ترین کاری که دولت در تلاش است انجام دهد، این است که انسجام اجتماعی و ثبات اقتصادی ایجاد کند. این دو به عنوان اصلی‌ترین کارهای دولت است. انسجام اجتماعی طبیعتاً به این معناست که ما احترام می‌گذاریم، می‌پذیریم، تاب می‌آوریم و آستانه تحمل خود را بالا می‌بریم و کمک می‌کنیم تا جامعه به عنوان یک جامعه یکپارچه و یکدست شناخته شود. برای ثبات اقتصادی هم در تلاش هستیم از همه ظرفیت‌های بین‌الملل و کشورهای همسایه و اوراسیا و بریکس و... استفاده کنیم تا بتوانیم ثبات اقتصادی را در جریان تولید نقدینگی و GDP بالا ببریم. از طرفی دیگر، شرایط تنبیت در بازار و مدیریت توزیع، موضوعاتی است که بشدت در دستورکار دولت قرار دارد.

◀ احساس نمی‌کنید که دولت ارتباط گفتاری کمتری با بدنه رأی‌خود دارد؟ قبلاً در یکی دو ماه اول آغاز به کار دولت، ارتباط آقای پزشکیان با بدنه رأی‌خود مطلوب بود. ولی الان احساس می‌شود که مقداری از مردم فاصله گرفته است. چطور می‌شود این فاصله را کمتر کرد؟

استیضاح آقای همتی می‌گفتند همه دولتمردان پشت آقای همتی در نیامدند. یا در موارد دیگری مانند ناترازی‌ها، وزرای نیرو و نفت همدیگر را متهم می‌کردند تا تقصیر را گردن دیگری بیندازند. آیا چنین چیزی در دولت وجود دارد؟

یکدست بودن با هماهنگ بودن متفاوت است. آدم‌ها می‌توانند با هم یکدست نباشند، ولی هماهنگ باشند. واقعیت این است که دولت هماهنگ است و می‌تواند هماهنگ‌تر از این هم باشد. ولی در شرایط سخت، چه بسا خیلی از اوقات، آدم‌ها به دنبال کسی می‌گردند که مقداری از این سختی کار را به او احاله دهند. در مورد آقای همتی، همه تیم اقتصادی تلاش کردند که ایشان در دولت بمانند. البته افرادی که ظرفیت دارند، در جای دیگری از ظرفیت آنها استفاده خواهد شد. ولی بودن ایشان در سکان وزارت اقتصاد می‌توانست مفید باشد. ولی الان که شاهد این وضعیت هستیم و ایشان نیستند، آقای دکتر اکرمی که به عنوان سرپرست هستند، فرد قابل و کارآمدی هستند و امیدوارم در ایام تصدی سرپرستی بتوانند کارها را به خوبی پیش ببرند. اما در مورد حمایت از آقای همتی، آقای پورمحمدی به عنوان رئیس سازمان برنامه و بودجه و آقای فرزین به عنوان رئیس کل بانک مرکزی و آقای اتابک همه تلاش‌ها را کردند که ایشان به عنوان عضو تیم اقتصادی باقی بماند. ولی نشد و ما هم تسلیم نظر مجلس هستیم و به این نظر احترام می‌گذاریم. ولی هماهنگی وجود دارد و می‌تواند بهتر از این هم بشود.

◀ بعد از استیضاح آقای همتی، تعاریف گوناگونی از وفاق شد. خیلی‌ها گفتند وفاق به پایان خط خودش رسیده است. اول می‌خواستیم بدانیم که تعریف شما از وفاق چیست و آیا با رفتن آقای همتی یا آقای ظریف، می‌شود گفت که این وفاق تا حدودی کم‌رنگ شده است؟

وفاق یک مسیر سهل‌الوصول نیست. اگر بود، در طول این ۴۰ و چند سال حاصل شده بود. وفاق مسیر سختی است. چون از اندیشه حاصل می‌شود. ما آن کاری را انجام می‌دهیم که در موردش فکر می‌کنیم. وقتی در مورد موضوعات، همسواهم فکر نمی‌کنیم قاعدتاً باهم متفاوت برداشت می‌کنیم. داستان فیل مولانا را همه می‌دانیم. هرکسی از منظری نگاه می‌کند. وفاق می‌گوید در کف هریک اگر شمع بدی، اختلاف از گفتشان بیرون شدی. وفاق کمک می‌کند که شمع حقیقت روشن شود، کمک می‌کند که مسائل و مشکلات جامعه و مردم و اقتصاد را ببینیم و حل کنیم. لذا وفاق به این سرعت قابل